

Knjiga spodbud

XVIII. 39. Dragi brat v Kristusu, prositi moramo božjo milino, da duhovno veselje stori, da se zmanjšajo mesena hrepenenja in se v nas pobožnost zoperstavi krutosti; in potrpežljivost ukori zlobo; in sramežljivost premaga pohoto; in umirjenost pomiri razburjenje; da zmerna molčečnost umiri kvantanje in gostobesednost; da duhovni naperi z bdenji in miloščino omejijo radovednost; da treznost ukroti pijančevanje; da jezi in besu zagospoduje blagost; da lahkotnosti zavlada zrelost; da pohoto izključi prava čistost; da posvetnemu poželenju nadene brzde ljubezen do Boga in bližnjega, da ponašanje in napuh potepta globoka ponižnost, ker ponižnost naredi ljudi podobne svetim angelom, napuh pa je iz angelov naredil hude duhove.

XIX. 40. Jasno želimo pokazati: napuh je začetek in cilj in vzrok vseh grehov, kajti ne le, da je napuh sam greh, ampak nobenega greha brez njega ni moglo, ne more in ne bo moglo biti. Saj greh ni nič drugega kot prezir Boga, s katerim zavračamo njegove zapovedi. In nič drugega razen napuha človeka ne prepriča k temu.

41. Dalje sta napuh in poželenje eno in isto zlo, tako da ne moremo najti napuhnjenca, ki bi ne bil poželjiv, niti poželjivca, ki bi ne bil napuhnjen.

42. Iz napuha se namreč porajajo krive vere, razkoli, obrekovanje, zavist, jeza, prepiri, nesoglasja, spori, razburjenost, povzpetništvo, ponašanje, prevzetnost, razkazovanje, praznorečje, nečimrnost, nemir, laž, kriva prisega in druge take reči, ki bi jih bilo predolgo posamič naštevati.

43. Poželjivost naredi iz ljudi požrešneže, nezmerne, pijance, pohlepne, plenilce, prešuštnike, zakonolomce, posiljevalce, krvoskrunce, razbrzdance in drugo brez števila. Na ta način ima navado hudič po napuhu in poželjivosti strmoglavljati človeški rod.

44. Hudič namreč v napuhu in poželjivosti govori: *Na nebo se bom povzpел*; Kristus pa s ponižnostjo pravi: *Do zemlje se je ponižala moja duša*.

Hudič v napuhu in poželjivosti govori: *Enak bom Najvišjemu*; Kristus pa se je v ponižnosti, čeprav je bil v božji podobi, izničil, podobo hlapca vzel nase, se ponižal pred Očetom in postal pokoren vse do smrti.

Hudič v napuhu in poželjivosti govori: *Nad božje zvezde bom povzdignil svoj prestol*; Kristus pa s ponižnostjo pravi: *Učite se od mene, ker sem krotak in v srcu ponižen*.

Hudič poželjivo in napuhnjeno govori po faraonu rekoč: *Ne poznam Gospoda in ne bom odpustil Izraela*; Kristus pa s ponižnostjo pravi: *Ko bi rekel, da ga ne poznam, bi bil lažnivec, podoben vam, toda poznam ga in ohranjam njegove zapovedi*.

Hudič napuhnjen in poželjiv govori: *Moje so reke, jaz sem jih naredil*; Kristus pa s ponižnostjo pravi: *Prav ničesar ne morem jaz storiti sam od sebe, ampak Oče, ki prebiva v meni, on opravlja dela*.

Hudič napuhnjen in poželjiv govori: *Moja so vsa kraljestva sveta in njihova slava, in dam jih, komur hočem*; Kristus pa, čeprav je bil bogat, je za nas postal ubog, da bi po njegovem pomanjkanju mi obogateli.

Hudič napuhnjen in poželjiv govori: *Kakor se pobere zapuščena jajca, tako sem jaz zbral vesoljno zemljo in ni ga bilo, ki bi bil zganil s perutjo, odprl kljun ali začivkal*. Kristus pa s

ponižnostjo pravi: *Postal sem podoben osamljenemu pelikanu, bdel sem in postal kot osamljen vrabec na strehi.*

Hudič v napuhu in poželjivosti govori: *S stopalom svojih nog sem posušil vse obrambne jarke;* Kristus pa s ponižnostjo pravi: *Ali ne bi mogel prositi svojega Očeta in bi mi poslal več kot dvanajst legij angelov?*

In da še z zadnjim zaključim: hudič je za svoj velik propad v napuhu in poželjivosti pahnen v pekel, Kristus pa je s ponižnostjo dvignjen v nebesa.

45. Zato sem ti, predragi brat, opisal nekaj malega zank hudičeve prevare in stopnic svete ponižnosti, da boš mogel sebi podrejene lažje učiti, kako naj se prvim izognejo in si s ponižnostjo pridobijo nebeško kraljestvo. Če hočeva dopolniti najin tek in dospeti do večne blaženosti, se tudi midva najprej paziva zlobne poželjivosti in hudičevega napuha in se z vso ponižnostjo trudiva slediti Kristusovim stopinjam.

46. In če se tisti, ki služi vojsko zemeljskemu cesarju, trudi pokorno izpolniti vse njegove ukaze, koliko bolj mora tisti, ki hoče služiti vojsko nebeškemu cesarju, ohranjati njegove zapovedi?

...

LVIII. 178. Prosimo te, dobri Gospod, najvišji in najboljši Pastir, naj se ne pogubi ovca; opravi službo najvišjega Pastirja: zasleduj leva, ki je ugrabil ovco iz tvoje črede; naj se ubije lev in naj se iztrga ovca iz njegovega žrela; ti si namreč pastir ovac. Naš močni kralj, stri Satana pod našimi nogami.

179. In zdaj, Gospod, naš Pastir, toliko ovac je vsak dan ugrabljenih iz tvoje črede in zakaj tako molčiš? Odgovori: Zakaj molčiš? Glej, po raznih breznihih so ugrabljene tvoje ovce in tvoji sovražniki, ki te mrzijo, dvigajo glavo proti tebi; in ti molčiš? O Gospod Bog, zakaj tako dolgo molčiš? Na to Gospod vzklikne po preroku in reče: Molčal sem, molčal, a ne bom molčal za vedno; moja roka bo dvignila sodbo.

180. Torej, Gospod Jezus, naš Pastir, naš Kralj, nadeni si orožje in stopi na plano, da se boš bojeval proti levu, našemu nasprotniku, ki hodi okrog in išče, kako bi nas požrl. Bodi nam *utrjeni stolp pred obličjem sovražnika*. Prosimo, vztrajno prosimo, da nas osvobodiš. *Svet je namreč pod oblastjo zlobe*. Glej, zlo divja in pogublja se tisti, ki ljubijo svet, preklinjajo, besnijo in godrnjajo zoper tebe. Ne le, da ne prosijo tvojega usmiljenja, ampak tudi zavračajo tvoje sodbe. Kdo dela to v njih, če ne sam tvorec zla, napuhneni angel, pogubljeni, ki hoče vse pogubiti? Osvobodi nas, Gospod Bog, od vsega zla in naš delež naj bo z vsem dobrim. Od vsega hudega nas reši, saj bomo tedaj rešeni vsakega zla, ko bomo ločeni od hudiča in njegovih angelov. Tisti, ki izpolnjujejo njegovo voljo, so njegovi angeli.

181. Naj ne bo naš delež s takimi, ki izpolnjujejo voljo hudiča, ampak z njim, ki je rekel: *Če kdo izpolni voljo mojega Očeta, ta je moj brat, sestra in mati*. Mi smo namreč odkupljeni za njegovo ceno: ko bežimo pred družbo zlih, iščimo dobro, se oklenimo najvišjega dobrega, njemu služimo, njegovo voljo izpolnjujmo, da bomo tudi mi božji angeli, o katerih pravi prerok: *Slavite Gospoda, vsi njegovi angeli, njegovi služabniki, ki izpolnjujete njegovo voljo*. Kajti volja našega Očeta je, kakor pravi evangelij, da se ne pogubi nobeden izmed njegovih malih in se ne izgubimo in ne damo iztrgati s prave poti.